

עמת (באר שבע) 65064-11-24 - אבי דהן נ' מדינת ישראל

עמ"ת (באר-שבע) 65064-11-24 - אבי דהן ואח' נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע
עמ"ת (באר-שבע) 65064-11-24

1. אבי דהן

2. איתן אלוק (עציר)

נגד

מדינת ישראל

באמצעות ב"כ עו"ד עמית חומרי מפמ"ד

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[30.12.2024]

כבוד השופט אהרון משניות

באמצעות ב"כ עו"ד

החלטה

א. פתח דבר

בפניי ערר על החלטות בית משפט קמא (כב' השופטת משעלי ביטון) מיום 19.9.24 אשר בה קבעה כי יש ראיות לכאורה נגד העוררים, ומיום 28.10.24, אשר בה הורתה על מעצרו של העורר 2 עד תום ההליכים, וכן על החלטת כב' השופט ימיני מיום 10.11.24 אשר בה הורה על מעצרו של עורר 1 עד תום ההליכים.

כתב האישום בפרשה זו שעניינה עבירות של סחר בסמים מסוכנים שנחשפו כתוצאה מפעילות סוכן משטרתי, הוגש נגד 4 נאשמים, כאשר העוררים שלפנינו הם נאשמים 2 ו-3 בכתב האישום. ביחס לעורר 1 הייתה הסכמה על קיומן של ראיות לכאורה, ולכן הערר על הראיות מתייחס לעורר 2 בלבד.

פרטי האישום הרלוונטיים לעורר 2 הם פרטי אישום 4 - 6 בכתב האישום, כאשר ביחס לאישום השישי הייתה הסכמה על קיומן של ראיות לכאורה, ואילו ביחס לאישום הרביעי נטען כי אין ראיות לכאורה, או יש לכל היותר ראיות ברף נמוך ביותר, וביחס לאישום החמישי נטען כי יש חולשה ראייתית משמעותית.

באשר לעילות המעצר, נטען ביחס לשני העוררים נטען כי טעה בית משפט קמא כאשר לא בחן אפשרות לשחררם לחלופת מעצר בהתאם להמלצת שירות המבחן, וכן לא בחן את האפשרות להורות על מעצרו של העוררים בפיקוח אלקטרוני.

סדר הדיון בערר יהיה כדלקמן: תחילה אדון בטענות לגבי הראיות ביחס לעורר 2, ולאחר מכן אדון בטענות ביחס לחלופות מעצר ביחס לשני העוררים, כאשר פירוט הטענות של הצדדים יובא בתחילת כל אחד מהדיונים האמורים.

ב. הערר על הראיות בעניינו של העורר 2

העובדות

כאמור לעיל, הערר ביחס לראיות בעניינו של עורר 2 מתייחס לנטען כלפיו באישום הרביעי ובאישום החמישי. להלן תמצית העובדות באישומים אלה:

באישום הרביעינטען כי ביום 18.4.24 פנה הסוכן לנאשם 1 באמצעות הווטסאפ, וביקש לרכוש 30 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין. נאשם 1 מסר לסוכן כי נאשם 2 נמצא בחו"ל והוא מנסה למצוא לו גורם אחר שיספק לו את הסם. בהמשך אותו היום בשעות הערב, הודיע נאשם 1 לסוכן להגיע לעיר קריית גת ולדבריו נאשמת 4 תבצע את העסקה. בהגיע הסוכן למקום, פגש בנאשם 1 שהודיע לו כי העסקה מתעכבת מעט, ובעודם ממתינים העביר הסוכן לנאשם 1 500 ₪ כדמי תיווך. לאחר מכן, והמשיבה 4 הודיעה למשיב 1 להגיע לכתובת מסוימת בקריית גת. סמוך לשעה 20:50 הגיעה נאשמת 4 למקום ברכב יונדאי כשמושב האחורי יושב העורר 2, אשר יצא מהרכב ומסר לנאשם 1 שקית ובה סם מסוג קוקאין במשקל 29.31 גרם נטו. נאשם 1 מסר את שקית הסם לסוכן, אשר לאחר שבדק את תוכן השקית, העביר לנאשם 1 סכום של 7,500 ₪ בתמורה לסם. נאשם 1 לקח את הכסף וביחד עם העורר 2 ונאשמת 4 עזבו את המקום. העורר 2 מואשם באישום זה בבעבירה של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 29.8 גרם נטו, וכן בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

באישום החמישי נטען כי ביום 5.5.24, בסמוך לשעה 16:00, הסוכן יצר קשר עם נאשם 1, כדי לתאם באמצעותו עסקה נוספת לרכישת 30 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין מעורר 2, ונאשם 1 הנחה את הסוכן להגיע למקום מפגש בעיר קריית גת. למקום הגיע עורר 2 במונית ונאשם 1 הגיע ברכב מסוג מזדה. העורר 2 מסר לנאשם 1 כפפה שהכילה קוקאין במשקל 29.95 גרם נטו, ונאשם 1 מסר את הכפפה עם הסמים לסוכן, אשר מסר לו סכום של 7,500 ₪ עבור הסם, וסכום נוסף של 500 ₪ עבור התיווך. גם באישום זה, מואשם העורר 2 בעבירה של סחר בסם מסוכן מסוג קואין במשקל של 29.95 גרם נטו, וכן בעבירה נוספת של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. טיעוני הצדדים

לטענת ב"כ העוררים טעה בית משפט קמא כאשר קבע כי יש ראיות לכאורה נגד העורר ביחס לפרט האישום הרביעי. זאת מפני שהמפגש בינו ובין הסוכן אינו מתועד, ואין מחלוקת כי הסמים לא נמסרו לסוכן ע"י עורר 2, וגם לא התקיים כל שיח ביניהם, ולכן אין כל זיהוי של העורר 2, וגם על אריזת הסם אין ממצא שקושר את הסם לעורר 2. לטענתה, מדובר בנסיבות שבהן לא ניתן לטעון לקיומן של ראיות לכאורה נגד העורר 2.

באשר לאישום החמישי, טענה ב"כ העוררים כי לדברי הסוכן העורר 2 העביר את הכפפה עם הסם לנאשם 1 אשר העביר אותו לסוכן, אלא שהעוקבים שהיו במקום לא תיעדו כל העברה של דבר מה מעורר 2 לנאשם 1. עוד נטען כי הסוכן השליך לפח את הכפפה, ובכך נמנעה האפשרות מהעורר 2 לבצע את "הבדיקות הנדרשות כדי לאמת או לחזק את גרסתו" כלשונה של ב"כ העוררים בסעיף 12 להודעת הערר.

לעומת זאת, ב"כ המשיבה טוען כי צדק בית משפט קמא בהחלטתו ואין עילה להתערב בה. ב"כ המשיבה ציין בהקשר זה כי הסוכן היה עד ראיה למעורבותו של עורר 2 באישומים הללו, ודי בעדותו כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה כלפי העורר. יתירה מכך, לטענתו הסוכן אף זיהה קעקוע שהיה על גופו של העורר, אשר צולם לאחר מכן בתחנת המשטרה, ויש בכך כדי לחזק את הראיות נגד העורר 2. דיון והכרעה

הטענות שנטענו בערר ביחס לחולשה בראיות בעניינו של העורר 2 נטענו גם בפני בית משפט קמא, אשר התייחס אליהן בהחלטתו מיום 19.9.24, בעמ' 12 - 14, דן בראיות והחליט לדחות את טענות ב"כ העורר. הנימוק העיקרי להחלטתה של השופטת קמא היה כי הסוכן היה עד ראיה לביצוע העבירות ע"י העורר, ולכן גם אם העבירות הללו לא תועדו במלוא פרטיהן ע"י העוקבים שהיו בקרבת מקום, די בעדותו המפורטת של הסוכן ובחיזוקים שניתן למצוא לעדותו, בעדויותיהם של העוקבים, כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה של העורר בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

אף אני עיינתי בתיק החקירה עב הכרס, ולהלן תמצית הראיות הרלוונטיות לענייננו:
באשר לאישום הרביעי, הסוכן התייחס לכך בעדותו במשטרה מיום 21.4.24, אשר בה תיאר הסוכן את המפגש שהתקיים בינו ובין העורר 2 בקריית גת, ביום 18.4.24 סמוך לשעה 20:50. הסוכן תיאר כי למקום המפגש מגיע רכב פרטי מסוג יונדאי, במושב הנהג ישבה הנאשמת 4 שאותה הוא מכיר ומאחוריה יצא בחור עם קפוצ'ון על הראש, בחור נמוך, מבנה גוף בינוני, שמסר לנאשם 1 את הסמים. הסוכן נכנס עם נאשם 1 לרכב, ושם קיבל ממנו את הסמים, ולאחר שקילת הסמים מסר הסוכן לנאשם 1 סכום של 7,500 ₪ עבור הסמים, לאחר שקודם לכן מסר לו 500 ₪ עבור התיווך בעסקה, כאשר בשלב זה הסוכן עדיין לא מזהה את הבחור שמסר את הסמים לנאשם 1.

באשר לאישום החמישי, הסוכן התייחס לכך בעדותו מיום 6.5.24, אשר בה תיאר הסוכן מפגש בינו ובין העורר 2 שעה קלה קודם לכן בפארק סמוך למקום מגוריה של נאשמת 4, שהיא אחותו של נאשם 1, ובת זוגו של העורר 2. הסוכן תיאר כיצד העורר, שעדיין לא זוהה על ידו, הגיע למקום במונית, שממנה ירד כשהוא לבוש קפוצ'ון, מחזיק ביד עם כפפה שחורה גוש עטוף בניילון, ניגש לנאשם 1 ומסר לו את הסמים, והסוכן ציין כי ראה את המסירה ממרחק של מטר. לאחר מכן נאשם 1 נכנס לרכבו של הסוכן, בעוד העורר ממשיך ללכת, וכשהוריד את הקפוצ'ון, הסוכן זיהה כי מדובר באותו אדם שהביא את הסמים לנאשם 1 בעסקה הקודמת. בכל אופן, בהיותם ברכב, מסר נאשם 1 את הסמים לסוכן, וכמו שהיה בעסקה הקודמת, הסוכן שקל את הסם שהיה במשקל של יותר מ-30 גרם, הריח אותו כדי לוודא שמדובר בקוקאין, ולאחר מכן מסר לנאשם 1 7,500 ₪ עבור הסמים, בנוסף ל-500 ₪ שמסר קודם לכן עבור התיווך.

הסוכן אישר בעדותו כי השליך את הכפפה שהעורר 2 עטה על ידו כשהביא את הסמים, וטען כי עשה זאת בטעות ובתום לב. הסוכן זיהה את העורר בסרטון שהוצג לו ממצלמה 2 מונה 17:38:15, והוסיף פרט חשוב כי שם לב "שלבחור עם הקפוצ'ון היה קעקוע ברגל ימין - קעקוע של אקדח עם מחסנית שלופה". יש לציין בהקשר זה כי הקעקוע על רגלו של העורר 2 צולם ותועד במזכר של רס"ב ליון מיום 1.9.24.

יש לציין עוד כי עוקב 7044, אשר עקב אחר ביצוע העסקה באישום החמישי, זיהה את הבחור שירד מהמונית שאותו תיאר כבחור שלבש קפוצ'ון שחור, ומכנס קצר שחור, והוא זיהה אותו בשם איתן אלוך באמצעות תמונה שהוצגה לו, שבה נזכר גם שמו.

השילוב של עדויות הסוכן ביחס לשני האישומים, שבכל אחת מהן מסר כי ראה את העורר 2 מעביר את הסם לנאשם 1, אשר העביר לסוכן את מה שקיבל מהעורר 2, בתמורה לסכום כסף משמעותי, ביחד עם הודעות העוקבים אשר יש בהן תימוכין לפרטים מהותיים בעדויות של הסוכן, בכל הנוגע להימצאותם של העורר 2 והנאשם 1 במקום שבו בוצעו פעולות שנחזות להיות כסחר בסמים, יש בכל אלה כדי לבסס קיומן של ראיות לכאורה כנגד העורר 2, לביצוע העבירות שמיוחסות לו בכתב האישום. הדברים אמורים ביתר שאת, כאשר זהותו של העורר 2 מאומתת באמצעות סימן היכר ייחודי של קעקוע גדול של אקדח ומחסנית, שנצפה על רגלו הימנית גם בעת ביצוע עסקת הסמים, וגם בצילום שנעשה בעת שנחקר במשטרה, והעורר אף זוהה בשמו ע"י אחד העוקבים, לאחר שתמונתו הוצגה בפני העוקב.

בנסיבות אלה, החלטתה של השופטת קמא לדחות את הטענות כי יש חולשה או כרסום בראיות כנגד העורר 2, סבירה ואף מתבקשת, ולא מצאתי ממש בטענות שנטענו כנגד החלטה זו, ולכן אני דוחה את הערר שהוגש בעניין זה.

ג. הערר בעניין חלופות מעצר

העורר 1

פרטי האישום הרלוונטיים לעורר 1 הם שלושת פרטי האישום הראשונים שבכתב האישום, אשר בהם מפורטות 3 עסקאות של סחר בסמים, שבכל אחת מהן מכר העורר 1 לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין כמפורט להלן: בעסקה הראשונה שנערכה ביום 4.1.24 הוא מכר 19.91 גרם נטו מהסם האמור בתמורה ל-5,000 ₪; בעסקה השנייה שנערכה ביום 24.1.24 הוא מכר 25.05 גרם נטו מהסם האמור בתמורה ל-6,200 ₪, וביום 4.3.24 הוא מכר 24.71 גרם נטו מהסם האמור, בתמורה ל-6,250 ₪.

בעברו של העורר 1 חמש הרשעות קודמות, אשר שלוש האחרונות מהן בעבירות סמים, כאשר ההרשעה האחרונה בעבירות אלה היא מיום 2.9.19 בגין עבירות שביצע ביום 22.8.18, ובה נדון העורר 1 ל-18 חודשי מאסר בפועל, שלהן נוספו 6 חודשי מאסר נוספים בגין הפעלה חלקית של מאסרים מותנים, ובסך הכל היה על העורר לרצות 24 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים. בנוסף, בהרשעה הרביעית הורשע העורר גם בעבירה של הפרת הוראה חוקית מתברר שהעבר הפלילי המכביד של העורר 1, ועונשי המאסר שריצה לאחר שלוש הרשעות קודמות בעבירות סמים זהות לאלה שמיוחסות לו עתה, לא הרתיעו אותו מלשוב לסורו פעם אחר פעם, גם כאשר מאסרים מותנים ברי הפעלה היו תלויים ועומדים נגדו.

מדובר אפוא בעבריין רצידיביסט שהוא בבחינת "שור מועד" בעבירות מסוג זה, ולא בכדי קבע שירות המבחן בתסקיר בעניינו של העורר 1, כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הסמים. אמנם שירות המבחן המליץ על שחרורו של העורר לחלופת מעצר, אולם שירות המבחן לא ציין בהחלטתו מהי מידת הסיכון שנשקפת מהעורר לביצוע עבירות דומות בעתיד. לטעמי בנסיבותיו של העורר 1, בהינתן עברו הפלילי המכביד בעבירות מסוג זה, אשר כולל ריצוי עונשי מאסר בפועל שלא הרתיעו את העורר מלשוב לסורו, ובהינתן העובדה שהעורר 1 לא עבר הליך טיפולי כלשהו, מידת המסוכנות שנשקפת ממנו היא גבוהה, ובנסיבות אלה, יש ממש בדברי השופט קמא, בדבר חוסר ההלימה בין האמור בתסקיר ובין ההמלצה של שירות המבחן.

כפי שציין השופט קמא בהחלטתו, המלצת שירות המבחן היא שיקול אחד, מבין כלל השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו להחליט בעניין מעצרו של נאשם, ובנסיבות שלפנינו, נוכח כל האמור לעיל, אני סבור כי החלטת בית משפט קמא היא סבירה ואף מתבקשת, ולא מצאתי כי נפל בה פגם אשר יכול להצדיק את התערבותו של בית משפט זה. לכן, הערר בעניין מעצרו של העורר 1 נדחה.

העורר 2

כאמור לעיל, פרטי האישום הרלוונטיים לעורר 2 הם האישומים 4 - 6, אשר גם בהם מפורטות 3 עסקאות של סחר בסמים, שבכל אחת מהן מכר העורר 1 לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין, בכמות גדולה יותר מהעסקאות שנטען בשלושת האישומים הראשונים כי בוצעו ע"י העורר 1, כמפורט להלן: בעסקה הראשונה שנערכה ביום 18.4.24 הוא מכר 28.81 גרם נטו מהסם האמור בתמורה ל-7,500 ₪; בעסקה השנייה שנערכה ביום 6.5.24 הוא מכר 29.95 גרם נטו מהסם האמור, וגם זאת בתמורה ל-7,500 ₪, ובעסקה האחרונה ביום 3.6.24 הוא מכר 30 גרם נטו מהסם האמור, בתמורה ל-7,800 ₪.

בתסקיר בעניינו של העורר 2, שירות המבחן מציין כי גם לעורר זה עבר פלילי מכביד, שכולל 5 הרשעות קודמות מהשנים 2013 - 2024, שבהן הורשע בין היתר בעבירות של אימים, עבירות מין, אלימות, רכוש, מרמה, סמים וכן הפרת הוראה חוקית. שירות המבחן העריך "כי קיים סיכון ניכר להישנות ביצוע עבירות דומות מצדו", ובסופו של דבר לא בא בהמלצה על שיחרורו של העורר 2 לחלופת מעצר, ואף לא למעצרו בפיקוח אלקטרוני.

בבקשת המעצר בעניינו ציינה המבקשת כי נגד העורר 2 תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים ברי הפעלה של 5 ו-3 חודשי מאסר, אשר לא הרתיעו את העורר מלשוב לסורו. יתירה מכך, כפי שציינה השופטת קמא בהחלטתה, לעורר 2 תיקים פתוחים בבית המשפט לתעבורה, בעבירות חמורות של נהיגה תחת השפעת סמים, סירוב לבדיקת שכרות וכן נהיגה בקלות ראש. עברו הפלילי המכביד של העורר, ובמיוחד העובדה שנטען כי ביצע את העבירות שמיוחסות לו בכתב האישום, כאשר מאסרים מותנים תלויים ועומדים כנגדו, מלמדים כי לא ניתן לתת אמון בעורר שימלא אחר התנאים המגבילים שנלווים לשחרורם של נאשמים לחלופת מעצר, אמון שהוא תנאי בסיסי שנדרש כאשר נבחנת האפשרות לשחרר עצור לחלופת מעצר.

בנסיבות אלה, משנדחתה טענתו של העורר 2 בדבר כרסום בראיות נגדו, ובהינתן ההמלצה השלילית של שירות המבחן בעניינו, אני סבור כי צדקה השופטת הנכבדה קמא בהחלטתה להורות על מעצרו של העורר 2 עד תום ההליכים, ולכן אני דוחה גם את הערר בעניין מעצרו של העורר 2. המזכירות תעביר החלטה זו לב"כ הצדדים. ניתנה היום, כ"ט כסלו תשפ"ה, 30 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.